

הפצת תורות ומשנתו של מרן רבינו **עובדיה יוסף** זלה"ה
• תפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר
"הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית
יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות
ובוללים • "ערוץ מרן" - שידורי תורה והדות 24 שעות •
שיעורי תורה וחסידים • גליון שבועי בגבירת ובאנגלית

לתרומות חייגו:
***8759**

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא יצחק אנל

לעילוי נשמת
שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת בא

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

ניתן לתרום לפעילות הארגון בכ. אשראי ובעמדות "נדרים פלוס".

ו שבת תשע"ט | גיליון מס' 256

אמרותיו

פנינים על הפרשה
ממרן רבינו הגדול זיע"א

"והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם" (יב, כו).

כתב מרן מוסק הדור **זצוקללה** (חזו"ע הגדה של פסח, עמוד ריב ד"ה רשע):

בהגדה של פסח נאמר: "רשע מה הוא אומר, מה העבודה הזאת לכם?"

יתכן כי שאלת הרשע היא, בחושבו שלהשיג את החירות שלנו, לא היינו זקוקים לחכות לישועת ה', בכל משך מאתיים ועשר שנות שיעבוד במצרים, אלא היינו יכולים להשיג זאת על פי דרך הטבע, בכוחנו ובעוצם ידנו, להתמרד ולהתקומם כנגד משעבדינו, להכות בהם שוק על ירך, עד שבעל כורחם ישחררו אותנו בהקדם, ולכן שואל הרשע ואומר: "מה העבודה הזאת לכם, להקריב זבח תודה וקרבת פסח, וכל מעשה ליל הסדר וסיפור יציאת מצרים בהודות והלל להקב"ה.

לכן אמרו: "אף אתה הקהה את שיניו, ואמור לו, בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים, דהיינו כי פרי הבוסר שהוא לפני בישול הפרי ככל הצורך, הרי הוא מקהה את השיניים, וכך גם הגאולה שעודנה בבחינת בוסר, ועדיין לא הגיע זמנה המתאים, אינה אלא קיהיון שיניים ושווא תשועת אדם, וכמו שקרה לבני אפרים שטעו בחשבון קץ גלות מצרים וטעו לצאת קודם הזמן, והרגום אנשי גת (ראה סנהדרין צב:).

אולם "בעבור זה עשה ה' לי", כדי להיכנס לעול המצוות קרבנו המקום לעבודתו, וכמו שאמרו: "לא אמרתי אלא בשעה שמצה ומרור מונחים לפניך". (משוש תבל - שמות, עמוד עז).

שאלות שנשאל מרן הראשון לציון
רבינו יצחק יוסף שליט"א
והתשובות שהשיב

משלחן הראשון לציון

באיזה לימוד יוצאים ידי חובת מצוות תלמוד תורה [מתוך קובץ בית יוסף גליון לד, שבת תשע"ז]

לכף זכות, אבל אם באמת אכן אותו חכם אמר דברי שטות אלה, אין לתלמוד תורה מפיו, שהרי יעקם את הלימוד של הבחורים. והדבר הגרוע ביותר בלימוד התורה, הוא לימוד בשטחיות, בלא הבנה. ובפרט כאשר יש נגיעות להיות "ישיבתי" והוא סבור שאם ידבר נגד לימוד ההלכה יהיה ישיבתי יותר. וזו טעות נוראה. ושריה ליה מריה.

והנה כבר כתבנו בספר עין יצחק ח"א בענין סיום הש"ס לאברכים צעירים, דמה שמספרים על אברך פלוני או בחור אלמוני בזמנינו שסיים ללמוד כל הש"ס כך וכך פעמים, הנה אתה תחזה שמרן הבית יוסף זכה לסיים הש"ס ג' פעמים בכל ימי חייו, והיינו בהבנה ובעיון, ולא בחופזה ושטחיות. כי הלומד בשטחיות הוא בגדר ביטול תורה, וכמו שכתב בכז"ב הגר"ח מוולאזין בספרו נפש החיים, שההגדרה לביטול תורה היינו במי שיכול להתעמק בלימודו ואינו עושה כן.

וכן הוא בפלא יועץ (ערך ידיעה) שכתב, שכבר כתבו הפוסקים דמי שיכול לפלפל בחכמה ולקנות ידיעה חדשה, ומוציא הזמן בלימוד תהלים זוהר, לגבי ידיעה חשיב ביטול תורה. ע"ש. וגם מרן אמו"ר זצוק"ל העיר בזה בשו"ת יביע אומר ח"א (ס" כ"ו) וז"ל: ומכאן תשובה לקצת מהאברכים, שיש להם סגולה לגמור כל הש"ס בתוך תקופה קצרה בלי הבנה כלל, והוא איבוד זמן, ואינו נחשב להם לימוד, ואין לך ביטול תורה גדול מזה, ומצאתי שכ"כ הגאון רבי גבריאל איספראנסה בליקוטים שבסוף ספר עין החיים, וטוב מעט בכוונה מרבות בלא כוונה. ועכ"פ לבטל ת"ח מלימודם בכדי שיגמרו הש"ס גירסא בלי הבנה, הוא איסור גמור לפע"ד. וע"ש עוד אריכות לבאר ענין זה.

בס"ד, טו שבת תשע"ה
לכבוד הבחור היקר והנעלה, שוקד באהלה של תורה כש"ת ר' ר. י. מ. נ"י שלום וברכה,
בהקשר לשאלתך, אודות מה שאמר חכם אחד בישיבה, שבלימוד ההלכה אין יוצאים ידי חובת מצות תלמוד תורה, ודייק זאת מדברי האור לציון בח"ב בהלכות ברכות השחר, שכתב לגבי אשה בחיוב ברכת התורה, שאף שהנשים חייבות לדעת ההלכות שצריכים לקיים, מ"מ זה אינו מדין ת"ת, והסיק כן גם לגבי הגברים, הנה דברים אלו אינם ראויים אפי' להיאמר, והבל יפצה פיהו, וכל דבריו דברי שטות, שאין לדמות כלל ועיקר לימוד של אנשים ללימוד ת"ת של אשה, שלא שייך בה מצוה של ת"ת, והוי לימודה רק כהכשר מצוה, וכמו שנתבאר בספר ילקוט יוסף הלכות ברכות התורה (עמ' צ"ח) שכן הוכיחו במישור בשו"ת בית הלוי ח"א (ס"ו) ובשו"ת לב ים (חי"ד ס"ו ל'), וכן מוכח בתוס' קידושין (כד) ע"ש. וכן הוכיח במישור הגאון בעל מצפה איתן בספר נחל איתן.

אבל באיש בודאי שמקיים בזה מצוה ת"ת, וראיה ברורה מדברי הגמ' (בברכות ח). אחר חרבן בהמ"ק אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, ולימוד ההלכה הוא עיקר ת"ת, וכמו שהארכנו לבאר בספר עין יצחק ח"א (עמ' ע"ט) אות י' דעיקר הלימוד לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, ע"ש.

ואותו אחד שדימה הדברים למ"ש באור לציון, כנראה הורגל ללמוד בשטחיות נוראה, שאם היה רגיל ללמוד בעיון נכון, לא היה מדמה מילתא למילתא באופן כזה. אינני מכיר את אותו חכם שצינית, ויתכן שהוא תלמיד חכם, וירא שמים, והבחורים לא הבינו אותו, ויש לדון

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

חדש בערוץ מרן!

שידור חוזר משיעורו של הרב ליאור גלזר שליט"א

בשלוחה 85

079-916-5000

הלימוד היומי בתורת מרן
לוח הלימוד לשבוע הקרוב

הלימוד הוא בספר חזון עובדיה טו בשבט • להצטרפות: 079-916-5000

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז
ס"ב. האוכל פחות מכזית	הפ"מ. דיני קדימה בברכות	שניקף פוטר הטפל	שפ"ה. בברכה צריך להיות ש"מ. ברכות הריח	א-ב	ב-ה	ו-ט
ח. א-ג	ד. ו-א	ה. ב-ה	ו. א-ד	ז. ו-א	ח. ב-ה	ט. ו-ט

לקבלת הלימוד מידי יום למייל: 9929972@gmail.com

כלי שמלאכתו להיתר (מתוך חזו"ע שבת ג)

א. דג שהוא מלוח או מעושן, מותר לטלטלו מפני שהוא ראוי לאכילת אדם על ידי הדחק. אבל דג שאינו מלוח אסור לטלטלו מפני שאינו ראוי לאכילת אדם, ואף על פי שהוא ראוי לכלבים, מכל מקום אינו עומד לאכילת כלבים. (הרמב"ם פרק כו הל' טז, ומרן בש"ע סעיף לב, ובמשנה ברורה שם).

ב. חטים בעודן חיים ראויים הם למאכל אדם, ואין עליהם תורת מוקצה, אבל שעורים אינם ראויים למאכל אדם, והם מוקצים.

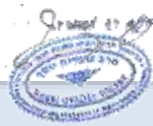
ג. תרופות הנמצאות בבית, כגון אספירין אקמול וכיו"ב, שראויות בשבת לחולה שאין בו סכנה, אין על התרופות תורת מוקצה, ומותר לטלטלן מחמה לצל.

ד. אוכלים האסורים באכילה וראויים למאכל בהמה או כלבים, כגון נבלות וטרפות מותרים בטלטול, כיון שהם ראויים ומוכנים לכך. אבל ביצה שנולדה בשבת, וכן פירות שנשרו מן האילן בשבת, או שתלשם גוי בשבת, שאסורים באכילה ביום השבת, כיון שאינם עומדים למאכל לכלבים, אסור לטלטלם אפילו לצורך גופם או מקומם. וכן דבר המחוסר צידה, וניצוד על ידי נכרי בשבת, אסור לטלטלו.

ה. אגרטל עם פרחי נוי מותר לטלטלו משלחן לשלחן, ואינו מוקצה.

ו. אסור מן התורה להשקות את הזרעים בשבת, וחייב משום זורע. והאוכלים בגנות ובפרדסים בשבת יזהרו שלא יטלו ידיהם על הזרעים, שע"י כך משקים אותם, ואע"פ שאינם מתכוונים לכך, מ"מ פסיק רישיה הוא. מיהו כיוור אשר המים הנשפכים לתוכו זורמים דרך צנור ומגיעים לקרקע שיש שם זרעים, מותר ליטול ידיו או להדיח כלים לתוכו.

ז. ספרי חכמות וספרי רפואות יש מתירים לקרות בהם בשבת, וממילא אין עליהם תורת מוקצה, וספרי היסטוריה של העמים בסיפורי המלחמות שעברו אין לקרות בהם.

מתוך גליונות "קובץ בית יוסף"

חידושי התורה שאדם מחדש, הם השמחה הכי גדולה בשבילו

[מתוך קובץ בית יוסף - קונטרס הזכרון, גליון לא, מר-חשון תשע"ז].

ב"ה, ירושלים. א חשון תשל"ז

אוהב ה' "שערי ציון" לפ"ק

לכבוד ידיד נפשי רב חביבאי דתיב בתווי דלבאי הרב הגאון המפורסם חריף ובקי כרע כאח לי חכו ממתקים וכולו מחמדים רב פעלים כש"ת כמהר"ר ברוך בן חיים שליט"א רבה דעמיה ומורה צדק לעדתו בברוקלין ניו-יורק. קהל קדוש "שערי ציון".

אחרי עתרת החיים והשלום וכל טוב סלה.

אתמול קבלתי לנכון ובתודה רבה אגרתו המעולפת ספירים, מלאה ברכת ה', וברכות לראש משביר כאמור ואברכה מברכיך, המברך יתברך גם ברוך יהיה בכל שפע הברכות באורך ימים ושנות חיים בעושר וכבוד וכל טוב ובכל אשר יפנה ישכיל ויצליח להגדיל תורה ולהאדירה. ויהי רצון שיקויים בו הכתוב: ובאו עליך כל הברכות האלה "והשיגוך", שדקדקו המפרשים בפ"י תיבת "והשיגוך", ופירש הגאון הנצי"ב כי בדרך כלל אדם גדול בתורה ובמדות תרומיות, שרגיל לעסוק בתורה ולחדש חידושים אמתיים לאמתה של תורה מתוך ומסיק שמעתתא אליבא דהלכתא, גם כשיתבשר שהרויח סכום רב וכיו"ב, לא ירגיש שמחה מיוחדת בבשורה טובה זו, כי חידושי התורה שמחדש הם לו למקור של שמחה ותענוג גדול מעין עולם הבא וכמו שאמר דוד מלך ישראל "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף" וכל שאר תענוגי עוה"ז בטלים בששים, או כאין וכאפס נחשבו לפניו ולגבי שמחת וחדות הנפש שהוא שרוי בהן בלימודו, כמאמר החכם: אין שמחה כהתרת הספקות (מובא בפמ"ג בפתיחה בפתיחה כוללת לא"ח), ולכן הבטיחו הכתוב: ובאו עליך כל הברכות האלה "והשיגוך", שבהצטרף שפע ברכות בכל מכל כל בעל כרחו ישמח ויגל מרוב כל גם בעת שמחתו בתוה"ק, וזהו שאמר "והשיגוך", כי תשמע בקול ה' אלהיך. אמן ואמן.

בכבוד רב מאת ידידו עוז נאמן אהבתו כל הימים

בברכת התורה,
עובדיה יוסף

נ.ב.

את ההמחאה בסך ... מאת מר ... אמסור בהקדם בל"ג לשיבת חזון עובדיה. והם ישלחו קבלה.

הנהגותיו

עובדות מהנהגותיו והליכותיו של מרן רבינו זצוקללה"ה

אין חכמה כתורה!

כשנפגש מרן רבינו הגדול זצוקללה"ה עם המלך חואן קרלוס מלך ספרד, כיבדו המלך כבוד מלכים, ובמשך שעות שוחח אתו על תפילותיו לבורא. שאל המלך את מרן: "כבוד הרב, כשאני מתפלל לאלקים, מה הדבר החשוב ביותר שעלי לבקש ממנו?".

מרן סיפר לו על מלכות שלמה, שאמר שלמה בלבו מה אבקש מה? עושר או בריאות, ולבסוף החליט לבקש מהבורא לזכות בחכמה, כי החכמה היא המפתח לכל הדלתות, כמו שנאמר: "דעת קנית מה חסרת, דעת חסרת מה קנית", המלך שמח לשמוע דבר חכמה וסיכם ואמר שמעולם לא שמע דברי חכמה שכאלה מהכמורה במדינתו, ויצא וליווה את מרן בכבוד גדול. והיה זה קידוש שם שמים ברבים.

כשמרן חזר באוזני מקורביו על עיקרי שיחתו עם המלך, ובהגיעו לתגובת המלך על הכמורה במדינתו הגיב בחיוך: "ממי הוא רוצה לשמוע דברי חכמה, מהכמרים הטיפשים?".

(משוש תבל).

בהכנתו האישית של מרן הראשיל רבינו יצחק יוסף שליט"א

צדיק,

יש לך דקה?

נצל אותה...

ערוץ מרן,

מערכת ע-נ-ק-י-ת של אלפי שיעורי תורה,
להאזנה בכל מקום ובכל זמן.

079-916-5000

"מורשת מרן" פורטל התוכן על מרן הרב עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הרב יצחק יוסף שליט"א:

www.moreshet-maran.com